

Sensationelt vidnesbyrd



Hjørnet af Købmagergade og Løvstræde, cirka 1922. Kilde: kbh billeder.dk

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

☐

Statistik

☐

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

partner af eget køn. Alvilda døber ham samme aften Bella, forklarer ham spillereglerne i miljøet og advarer ham mod faldgruberne. Hun tager også den unge Knud med ind i en gruppe af ligesindede, der har nogle fristeder i form af et par lejligheder beboet af mænd fra miljøet, der ikke er helt ligeså fattige som resten, og særligt et værtshus i Gothersgade, hvor den frisindede Mutter Røv beskytter sine gæster. Miljøet er, i Knud Petersens meget ligefremme erindringsbilleder, beskrevet som ikke bare et fristed, men også befolket af personer med en rørende solidaritet. Både når det gælder det marginaliserede liv som homoseksuel i 1910'erne og 20'erne, men også i forhold til den fattigdom, der er den anden konstante faktor i deres hverdag. Gruppen hjælper hinanden med råd, penge og husly, men beskytter også hinanden i de jævnlige tilfælde, hvor der er trusler om vold.

Som historisk dokument er fortællingen ikke bare fascinerende, den er også sensationel, da der nærmest ikke eksisterer vidnesbyrd om homoseksuelle mænds trængsler med at finde en plads i en verden, der helst ikke vil anerkende deres eksistens. Især når det gælder mænd fra under- og arbejderklassen. Bogen åbner nutidslæserens øjne for et miljø og en verden beboet af mennesker med en voldsom udsathed og med en eksistentiel skrøbelighed, der kan være svær at forstå. Men samtidig møder man i Knud, og det miljø han færdes i, en værdighed og en insisteren på at være den man er, der først mange år senere blev til Pride-optog og andre rettigheds- og befrielsesbevægelser. Knud lever så frit og åbent som det nu kunne lade sig gøre i hans samtid. Han er bevidst om uretfærdigheden i samfundets syn på hans seksualitet, men gør sig samtidig ikke forhåbninger om at ændre vilkårene. Han vælger dog hårdnakket at gøre alt, hvad han kan for at leve et godt liv: »Det nyttede ikke at stritte imod, man var som man var, derved kunne intet ændres. Det var blot som Alvilda sagde, bare at få det bedste ud af den tilværelse, som var en beskåret.«

Hvis man er bare mildt historieinteresseret, ikke mindst i Københavns udvikling og lokalhistorie, er *Dengang jeg var pige* en af den slags bøger, hvor man efter endt læsning går rundt i sin by på en ny måde. Miljøbeskrivelserne er så stærke, personerne så levende, at byens datid udspiller sig som en film, der virker

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)



Statistik



Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

Knud Petersen,
Dengang jeg var pige,
med efterskrift af Anne
Nørkjær Bang og Dag
Heede, Forlaget Ti
Vilde Heste.

